

dene, naar man har affattet sin Vigning, og de forskellige Forandringer i Aarenes Løb ved Bygningerne skulle influere ved Hartkornsberegningen. Det vil være et grimme lille Udbytte, man vil faa, og dog paadrager man sig et betydeligt Arbejde. Vi have jo den saakaldte Bygningsafgift paa Landet, og jeg tror, jeg tør sige, at det er en af de mest upopulære Bestaatninger, der findes. Der klages bestandig af de bygningsafgiftspligtige over, at har man først faaet en saadant Pligt knyttet til en Bygning, kan det tit være vanskeligt at komme af med den igen. — Jeg tror ikke, at man ad den Vej vil opnaa det tilsigtede. Jeg kan forstaa, at Meningen har været god, at den virkelig har været at hjælpe Hartkornet, men paa de fleste Steder vil den ikke faa nogen nævneværdig Indflydelse i Retning af at faa Hartkornsstatten nedsat. Derfor vil jeg, for at Lovforslaget ikke skal lide under, at det har faaet disse Bestemmelser med, meget anbefale, at alle Paragraffer om Bygningsafgift udtages af Forslaget. — Hvis man i det hele taget kunde tage Guldkornene ud af Forslaget, samle dem og sammenarbejde dem med vore bestaaende Kommunallove, tror jeg, at de fleste Sogneraad paa Landet vilde blive os taknemlige for det Arbejde.

Indenrigsministeren (Hørring):

Jeg skal straks tillade mig at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det, som blev anført af den ærede sidste Taler. Det blev navnlig fremhævet af ham over for Forslaget, at det var uheldigt at gaa til Reformen som disse, uden at de bleve satte ind i de gældende Love om Kommunernes Styrelse, thi man gjorde det derved vanskeligt for de kommunale Bestyrelser at tumle med de gældende Bestemmelser. Jeg indrømmer selvfølgelig Rigtigheden af hele den Tankegang, som ligger til Grund herfor, men paa den anden Side maa det vel erindres, at det Lovforslag, som vi her have med at gøre, jo ikke alene er et Tillæg eller en Tilføjeelse til den bestaaende Ordning af Landkommunerne, men lige faa meget et Tillæg til den kommunale Ordning for Købstæderne og endelig ogsaa for Kjøbenhavn. Det vil ikke være gørligt at samle disse Bestemmelser med, eller rettere sagt, at sætte disse Bestemmelser ind i Landkommunalloven af 6te Juli 1867. Jeg tror, at man i saa Henseende ikke kan gaa anden Vej end den, man er gaaet her, nemlig at se at gøre det saa fuldstændigt, at man kan læse Reglerne ud af Lovforslaget, uden at man behøver at ty alt for meget til de Bestemmelser, der findes

andetsteds, men helt har man naturligvis ikke en Gang kunnet gennemføre Dvslet herom.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 5 sagde det ærede Medlem, at han mente deri at kunne se en Tilfendegivelse af, at man vilde gaa bort fra Formue- og Vejlighedsstatten gennem disse Vedtægter, der omhandles i Paragraffen, navnlig fordi Paragraffen henviser til, at Vedtægterne skulle opgive, hvorledes den paagældende Statteindtægt er anslaaet som Grundlag for Ansættelsen. Men det har slet ikke været Meningen. Tværtimod, det har, som jeg ogsaa tillod mig at fremhæve i Gaar, kun været Meningen gennem Vedtægterne at staae faa meget Materiale frem, at Indankningen af Statteklagerne for Amdsraadet eller Overligningsmyndigheden fik større Sikkerhed, saaledes at man kunde vide, hvad den underordnede Vigningsmyndighed er gaaet ud fra ved sin Ansættelse. Nu er det maaske uheldigt, at der er henvist til Statteindtægten, idet det jo ikke altid er den, hvorefter Formue- og Vejlighedsstatten ansættes, saaledes som det ærede Medlem fremhævede — man tager jo ogsaa undertiden Formuemomentet som vejløbende ved Ansættelsen — men i saa Henseende kan der jo foretages en Ændring. Meningen har kun været den, at man skulde sørge for, at de Momenter, som Vigningsmyndighederne følge med Hensyn til Ansættelsen, ligge saaledes for, at de kunne gengives over for den Autoritet, for hvem Aaaankningen kommer frem.

Med Hensyn til Bygningsafgiften tror jeg rigtigt nok, at det ærede Medlem har set noget ensidigt paa Sagen, som han sagde jo for Resten ogsaa selv, at han saa den ud fra den Kommune, som han kendte, nemlig hans egen Kommune. Hans egen Kommune hører sikkert med til de ikke faa Kommuner, som ikke vilde faa nogen nævneværdig Fordel af Bygningsafgiften. Det er netop en Side ved Bygningsafgiften, som jeg sætter særlig Pris paa, at den falder ulige over Landet. Den faar nemlig særlig Betydning der, hvor der er størst Trang til den. I den Kommune, som det ærede Medlem tænker paa, er der vel egentlig ikke slet nogen købstadlignende Bebyggelse, og derfor vil Bygningsafgiften ikke faa nogen Betydning der. Dertilmod har det jo fundet Sted i mange Landkommuner, at der er opstaaet Pletter ved Jærnbanestationer, og i det hele taget at den købstadlignende Bebyggelse har trængt sig ind i disse Landkommuner. Der vil Bygningsafgiften faa en meget væsentlig Betydning for Bestaatningsforholdene, og der vil der være en meget væsentlig Trang til den. — Saa maa de andre Kommuner, som